

Protokollat i faglig voldgift

3F
for A
(forhandlingssekretær Svend-Aage Poulsen)
mod
Dansk Byggeri
for
Jydsk Tagbyg A/S
(jurist Marie Gjesing Fynsk)
(om betaling for tilsluttende rejsetimer)

Den 25. januar 2012 afholdtes mundtlig forhandling i ovennævnte sag med Palle Bisgaard, 3F, Christian Dyrberg, 3F, Thorsten Wilstrup, Dansk Byggeri og Mogens Rold, Dansk Byggeri som partsudpegede voldgiftsmedlemmer og undertegnede næstformand i Arbejdsretten Niels Waage som formand og opmand.

Klager nedlagde som i klageskriftet følgende påstand:

Virksomheden tilpligtes at betale for de tilstødende timer med rejsearbejde i perioden uge 22 til 48 2010 efterligningsvejledningens almindelige del 2011-12.

Indklagede påstod frifindelse.

Faglig medarbejder i 3F, Kolding afdeling Ejner Rachlitz, direktør Sander Eskildsen, Jydsk Tagbyg A/S og chefkonsulent Henrik Olsen gav forklaringer.

Sagen procederedes.

Efter de partsudpegede voldgiftsmedlemmers votering tilkendegav opmanden, at en opmandskendelse ville gå ud på **frifindelse af indklagede**.

Opmanden gav følgende begrundelse for dette resultat:

”Sagen drejer sig om, hvorvidt en lønmodtager, der efter § 30 i Bygningsoverenskomsten 2010 mellem Dansk Byggeri og Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark (nu 3F) er berettiget til at få dækket udgifter til kost i forbindelse med overnatning og i medfør af bestemmelsens stk. 2 i stedet for at få dækket dokumenterede udgifter modtager diæter efter statens takster, har krav på godtgørelse for tilsluttende rejsetimer, som er omhandlet i ligningsvejledningen 2011-12 pkt. A.B.1.7.1.1.1. om kostgodtgørelse.

Bygningsoverenskomsten 2010 § 30 er sålydende:

”Overnatning

1. Såfremt virksomheden udsender medarbejderen til en arbejdsplads der ligger mere end 110 km fra medarbejderens bopæl, har medarbejderen ret til at få dækket dokumenteret udgifter til kost og logi på et hotel, kro eller lignende af rimelig standard det pågældende sted.

2. Medarbejdere og virksomheder kan ved lokal enighed i stedet for bestemmelsen i stk. 1 aftale at virksomheden udbetaler diæter efter statens takster, der p. t. udgør:

	2010	2011
Kost	kr. 341,25	
Logi	kr. 195,00	

Derved er det medarbejderen der selv sørger for kost og logi.

3. Medarbejder og virksomheden kan ved lokal enighed i stedet for bestemmelsen i stk. 1 og 2 aftale at virksomheden sørger for kost og logi.
4. Virksomheden skal i alle tilfælde, hvor overnatning finder sted, betale udepenge til småfornødenheder med den til enhver tid gældende sats efter statens takster vedrørende skattefri godtgørelse pt. kr. 113,75.

Den konkrete sag drejer sig om klagerens medlem A, der fra den 31. maj 2010 til 9. december 2010 arbejdede i virksomheden Jysk Tagbyg A/S mandag – torsdag med tre overnatninger uden for hjemmet om ugen, og som derfor var berettiget til kostgodtgørelse efter den ovenfor citerede bestemmelse i bygningsoverenskomstens § 30.

Klager har opgjort medlemmets krav for hver uge til 3 x døgnatsen for kost og småfornødenheder, (som udgøres af 341,25 kr. (overenskomstens § 30, stk. 2) + 113,75 kr. (overenskomstens § 30, stk. 4) i alt 455 kr. Herudover har klager opgjort et antal ”tilsluttende rejsetimer”, hver på 1/24 af døgnatsen d.v.s. 18,96 kr. for hver time, som medlemmets fravær fra hjemmet har overstøget 3x24 timer ugentligt.

Klageren har opgjort det samlede antal ”tilsluttende rejsetimer” til 264, således at kravet for tilsluttende rejsetimer udgør i alt 5.005,44 kr.

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt medlemmet har krav på dette beløb, idet kravet på diæter i øvrigt er betalt.

Virksomheden har bestridt at være forpligtet til at betale for ”tilsluttende rejsetimer”, men har ikke bestridt, at medlemmets fravær fra hjemmet i ansættelsesperioden har været som opgjort af klageren.

Opmanden lægger efter de afgivne forklaringer til grund, at diæter efter den gældende bygningsoverenskomsts § 30 stk. 2, og efter de regler og bestemmelser, der er gået går forud for denne, efter en fast praksis, der ikke har været anfægtet af klageren, er udbetalt med døgnatsen ganget med antallet af overnatninger, og ikke med antallet af påbegyndte døgn.

Det lægges til grund, at dette også har været udgangspunktet i den opgørelse, som klageren har fremlagt i nærværende sag, idet der – bortset fra tilsluttende rejsetimer – alene har været rejst krav om, at diæterne skulle beregnes ud fra antallet af overnatning og ikke ud fra antallet af påbegyndte døgn.

Det lægges herefter til grund, at der mellem parterne har været en samstemmende opfattelse af, at overenskomstens § 30 og de regler, der er gået forud herfor, alene giver grundlag for, at antallet af diæter, der skal betales efter fuld døgnrats, beregnes efter antallet af *overnatninger*.

Det lægges endvidere efter bevisførelsen til grund, at der ikke forud for nærværende sag tidligere har været rejst krav om betaling af ”tilsluttende rejsetimer”. Sagens udfald må herefter afhænge af, om overenskomsten – således som det hævdes af klager – skal fortolkes således, at klagerens medlem har krav herpå.

Opmanden finder ikke, at dette er tilfældet.

For det første findes klagerens opfattelse ikke at følge af en ordlydsfortolkning af overenskomstbestemmelsens § 30, stk. 2, hvorefter virksomheden udbetaler ”diæter efter statens takster, der p.t. udgør [341,25 kr. for kost i 2010]”. Overenskomsten ses hermed alene at have henvist til, at døgnraten for kostdiæter er 341,25 kr. Det fremgår således ikke af overenskomsten, om en medarbejder har krav på ”tilsluttende rejsetimer”, selv om der også findes statslige takster herfor. Det tilsvarende gælder for § 30, stk. 4, hvorefter statens takster for skattefri godtgørelse for småfornødenheder, p.t. udgør 123,75 kr.

Der er endvidere efter forklaringerne ikke grundlag for at antage, at parterne under de overenskomstforhandlinger, der førte til den nugældende bestemmelse i overenskomstens § 30 overvejede spørgsmålet om, hvorvidt arbejdstagere omfattet af overenskomsten havde eller skulle have krav på ”tilsluttende rejsetimer”.

Herefter, og da klageren alene har påberåbt sig en fortolkning af overenskomsten som grundlag for kravet, vil indklagede ved en evt. opmandskendelse blive frifundet.”

De partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten afsluttede herefter sagen forligsmæssigt i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse og aftalte, at denne i skriftlig form parterne imellem skal tillægges virkning som en kendelse, jf. lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter § 28, stk. 4.

Roskilde, den 30. januar 2012

Niels Waage